

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ, ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ І ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА БІЗНЕС-ЛОГІСТИКИ ТА ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

В.о. декана факультету
управління і технологій

С.М. Боняр

«30» 08 2022 р

ПРОГРАМА ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

галузь знань 27 «Транспорт»

спеціальності 275 «Транспортні технології (за видами)»

освітньо-професійна програма «Транспортні технології (на морському та річковому транспорті)»

2022 рік

Програма виробничої практики для студентів рівня вищої освіти перший (бакалаврський) за спеціальністю 275.01 «Транспортні технології (на морському та річковому транспорті)» ОПП «Транспортні технології (на морському та річковому транспорті)» Київ: ДУІТ, 2022. 33 с.

Розробник: ст. викладач кафедри БЛТТ Шкурко Є.Л.

Програму виробничої практики розглянуто та схвалено на засіданні кафедри
бізнес-логістики та транспортних технологій

Протокол №1, від «29» серпня 2022 року

Завідувач кафедри бізнес-логістики та транспортних технологій

к.е.н., доц. О.І. О.І. Петренко

ЗМІСТ

ВСТУП.	4
1 ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ.	5
1.1 Мета і завдання виробничої практики.	5
1.2 Організація проведення виробничої практики.	8
1.3 Тематичний план та тривалість проходження виробничої практики. ...	10
2 ЗМІСТ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ.	12
3 ВИМОГИ ДО СКЛАДАННЯ ЗВІТУ.	14
4 ВИМОГИ ДО ЗВІТУ ПРО ПРАКТИКУ.	15
5 ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ.	22
6 ІНСТРУКТАЖ З ОХОРОНИ ПРАЦІ.	24
7 РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.	25
ДОДАТКИ.	29

ВСТУП

Відповідно до навчального плану підготовки бакалаврів за спеціальністю 275 «Транспортні технології (на морському та річковому транспорті)» у Державному університеті інфраструктури та технологій передбачена виробнича практика протягом двох тижнів.

Практика спрямована на закріплення теоретичних знань, отриманих здобувачами за час навчання, набуття та удосконалення практичних навичок і умінь тощо.

Заходи, пов'язані з організацією практики, визначаються наказом ректора ДУІТ.

Практика здобувачів є невід'ємною складовою освітньо-професійної програми підготовки здобувачів факультету управління і технологій рівня вищої освіти перший (бакалаврський). Вона становить важливу та обов'язкову ланку в підготовці висококваліфікованих фахівців.

Програма технологічної практики є основним навчально-методичним документом, що визначає обсяг, зміст і порядок проведення практики здобувачів 4 курсу напряму підготовки 275 «Транспортні технології» (на морському та річковому транспорті)» ОПП «Транспортні технології (на морському та річковому транспорті)». Вона складена на підставі «Положення про проведення практики здобувачів вищих учбових закладів», затвердженого Наказом міністерства освіти України від 8 травня 1993 р. № 93.

Практична підготовка забезпечує закріплення та розвиток теоретичних знань, отриманих здобувачами в процесі навчання, а також набуття, вдосконалення і розширення компетенцій в роботі за обраною спеціальністю. Вона надає здобувачеві первинний досвід професійної діяльності, сприяє формуванню професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень та розв'язання задач, пов'язаних із управлінням сучасними організаціями в реальних соціально-економічних умовах їх функціонування, дає змогу виявити готовність до роботи, оцінити свої сильні та слабкі сторони, а відтак мотивує до самонавчання та саморозвитку.

Керівництво практикою виконують досвідчені доценти та викладачі, які добре знають транспортний процес на водному транспорті і можуть сумісно з адміністрацією підприємства організувати якісне проходження технологічної практики, читання лекцій спеціалістами виробництва по новітнім досягненням науки і техніки, а також по деяким питанням економіки, техніки безпеки, захисту навколишнього середовища.

1 ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

1.1 Мета і завдання виробничої практики

Мета виробничої практики – формування у фахівців спеціальності транспортні технології (на морському та річковому транспорті) університету професійних навичок; уміння приймати самостійні технічні рішення; виконувати різні обов'язки, зв'язані з його майбутньою професією управління водним транспортом.

Основним завданням виробничої практики є:

- закріпити і поширити знання студентів, отримані при вивченні спеціальних дисциплін;
- ознайомити студентів з організацією, технологічними процесами, устаткуванням і засобами механізації та автоматизації підприємств транспорту, зокрема водного;
- дати студентам практичні навички по виконанню профілактичних робіт щодо транспортних засобів і технологічних операцій з управління транспортними процесами при перевезенні вантажів та пасажирів і багажу;
- ознайомити студентів з галузевою стандартизацією і поняттям ліцензування на транспорті;
- придбати практичні навички технологічної діяльності при рішенні типових задач в умовах виробництва транспортного підприємства;
- придбати досвід управління суднами на маршрутах, освоїти технології перевезень різних видів вантажів та пасажирів і багажу, організаторської та виховної роботи в колективі.

Студенти повинні знати:

- призначення, будову і принцип роботи основних транспортних засобів та автоматизації виробничих процесів підприємств транспорту, зокрема водного; основні технологічні процеси технічного обслуговування та ремонту агрегатів і систем суден; сучасні методи планування та керування технічною і диспетчерською службами транспортних підприємств.

Студенти повинні уміти:

- технічно грамотно висвітлювати питання організації перевезень і управління транспортними засобами;
- працювати з технічною документацією щодо обліку, планування, управління та контролю транспортними процесами;
- обґрунтовано обирати транспортні засоби та автоматизовані системи управління для типових транспортних процесів для вантажних і пасажирських перевезень.

Студенти повинні отримати навички:

- з виконання аналізу транспортних процесів, обґрунтування рухомого складу, взаємодії різних видів транспорту робіт в обсязі організаційних робіт на підприємстві;
- технологічної діяльності при вирішенні типових задач в умовах

виробництва;

- організації раціоналізаторської та винахідницької роботи на підприємстві;

- організації з підвищення кваліфікації працівників з управління транспортними процесами і персоналом.

Згідно з вимогами ОПШ у результаті проходження виробничої практики здобувачі зможуть досягти такі **програмні результати навчання**:

ПРН1 – брати відповідальність на себе, проявляти громадянську свідомість, соціальну активність та участь у житті громадянського суспільства, аналітично мислити, критично розуміти світ.

ПРН3 – давати відповіді, пояснювати, розуміти пояснення, дискутувати, звітувати державною мовою на достатньому для професійної діяльності рівні.

ПРН5 – застосовувати, використовувати сучасні інформаційні і комунікаційні технології для розв'язання практичних завдань з організації перевезень та проектування транспортних технологій.

ПРН6 – досліджувати транспортні процеси, експериментувати, аналізувати та оцінювати параметри транспортних систем та технологій.

ПРН7 – формулювати, модифікувати, розробляти нові ідеї з удосконалення транспортних технологій.

ПРН9 – розробляти, планувати, впроваджувати методи організації безпечної діяльності у сфері транспортних систем та технологій.

ПРН10 – розробляти та використовувати транспортні технології з врахуванням вимог до збереження навколишнього середовища.

ПРН11 - класифікувати та ідентифікувати транспортні процеси і системи. Оцінювати параметри транспортних систем. Виконувати системний аналіз та прогнозування роботи транспортних систем

ПРН12 – знаходити рішення щодо раціональних методів організації навантажувально-розвантажувальних робіт. Планувати графіки проведення навантажувально-розвантажувальних робіт. Вибирати механізми та засоби проведення навантажувально-розвантажувальних робіт

ПРН13 - організовувати та управляти перевезенням вантажів у різних сполученнях. Вибирати вид, марку, тип транспортних засобів (суден) та маршрутів руху. Контролювати хід виконання перевезення.

ПРН14 – організовувати та управляти перевезенням пасажирів та багажу в різних сполученнях. Вибирати вид, марку, тип транспортних засобів (суден) та маршрутів руху. Організовувати обслуговування пасажирів на вокзалах та пасажирських терміналах.

ПРН15 – оцінювати параметри транспортних потоків. Проектувати схеми і мережі транспортних систем. Розробляти технології оперативного управління транспортними потоками.

ПРН16 – вибирати ефективні технології взаємодії видів транспорту. Аналізувати можливості застосування різноманітних варіантів взаємодії видів транспорту

ПРН18 – Досліджувати види і типи транспортних систем. Знаходити рішення оптимізації параметрів транспортних систем. Оцінювати

ефективність інфраструктури та технології функціонування транспортних систем.

ПРН-19 – пояснювати експлуатаційну, техніко-економічну, технологічну, правову, соціальну та екологічну ефективність організації перевезень.

ПРН20 – досліджувати складові ергономічності транспортних технологій. Встановлювати їх ефективність і надійність.

ПРН21 – впроваджувати методи організації безпечної транспортної діяльності.

ПРН23 – розпізнавати якісні і кількісні показники експлуатації транспортних засобів (суден). Оцінювати елементи конструкції транспортних засобів (суден). Установлювати зв'язок між елементами конструкції транспортних засобів (суден).

ПРН24 – вибирати інформаційні системи для організації перевезень. Експлуатувати автоматизовані системи керування та навігаційні системи у перевізному процесі. Використовувати електронні карти.

ПРН25 – використовувати методи організації транспортно-експедиторського обслуговування різних видів сполучення.

ПРН26 – досліджувати проблеми людського фактору, пов'язані з транспортом, а також наслідки помилок для безпеки та управління. Визначати моделі поведінки людей у зв'язку з помилками

Згідно з вимогами ОПШ у результаті проходження виробничої практики здобувачі повинні володіти такими загальними та фаховими компетенціями:

ЗК3 – здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК5 – навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК6 – здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК7 – здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК9 – навички здійснення безпечної діяльності.

ЗК10 – прагнення до збереження навколишнього середовища

ЗК11 – здатність працювати автономно та в команді.

ЗК12 – знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК13 – здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ФК1 – здатність аналізувати та прогнозувати параметри і показники функціонування транспортних систем та технологій з урахуванням впливу зовнішнього середовища.

ФК2 – здатність організації та управління навантажувально-розвантажувальними роботами та складськими операціями на транспорті.

ФК3 – здатність організовувати та управляти перевезенням вантажів (за видами транспорту).

ФК4 – здатність організовувати та управляти перевезенням пасажирів та багажу (за видами транспорту).

ФК5 – здатність до оперативного управління рухом транспортних потоків.

ФК6 – здатність організувати взаємодію видів транспорту.

ФК8 – здатність проектувати транспортні (транспортно-виробничі, транспортно-складські) системи і їх окремі елементи.

ФК9 – здатність оцінювати експлуатаційні, техніко-економічні, технологічні, правові, соціальні, та екологічні складові організації перевезень.

ФК10 – здатність оцінювати та забезпечувати ергономічну ефективність транспортних технологій.

ФК11 – здатність оцінювати та забезпечувати безпеку транспортної діяльності.

ФК13 – здатність оцінювати плани та пропозиції щодо організації та технології перевезень, складені іншими суб'єктами, та вносити необхідні зміни виходячи з техніко-експлуатаційних параметрів та принципів функціонування об'єктів та пристроїв транспортної інфраструктури, транспортних засобів (суден).

ФК14 – здатність використовувати сучасні інформаційні технології, автоматизовані системи керування та геоінформаційні системи при організації перевізного процесу.

ФК15 – здатність організувати транспортно-експедиторське обслуговування вантажів.

ФК16 – здатність врахувати людський фактор в транспортних технологіях.

На проходження виробничої практики відводиться 180 годин/ 6,0 кредитів ECTS.

1.2 Організація проведення виробничої практики

Практика здобувачів Державного університету інфраструктури та технологій проводиться на базах практики, які забезпечують виконання програми для освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр», в навчально-виробничих підрозділах ДУІТ або ж на випусковій кафедрі.

В разі наявності у ДУІТ державних, регіональних замовлень на підготовку фахівців перелік баз практики надають університету органи, які формували ці замовлення. При підготовці фахівців за цільовими договорами з підприємствами (організаціями, установами) бази практики передбачаються у цих договорах.

Визначення баз практики здійснюється керівництвом навчального закладу на основі прямих договорів із підприємствами (організаціями, установами) незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності.

Згідно з цим наказом здобувачі отримують направлення на практику. З моменту зарахування здобувача для проходження практики на нього поширюється загальне трудове законодавство, правила охорони праці та техніки безпеки, правила внутрішнього розпорядку даного підприємства, організації, науково-дослідного або проектного інституту.

На здобувачів-практикантів, що порушують правила внутрішнього

трудового розпорядку, охорони праці, наказом керівника організації можуть накладатися стягнення, про що повідомляється у ректорат інституту, а також робиться запис у щоденнику здобувача.

Здобувачі можуть самостійно, за погодженням з керівництвом закладу вищої освіти, визначати для себе базу практики і пропонувати її для використання. У випадку проходження здобувачем практики у ДУІТ угода на проведення практики не передбачається. У цьому випадку здобувач направляється на практику розпорядженням директора або проректора.

Для здобувачів-іноземців бази практики передбачаються у відповідному контракті чи договорі щодо підготовки фахівців і можуть бути розташовані як на території країн-замовників, так і в межах України.

Здобувачі-іноземці отримують програму практики, індивідуальні завдання, складають звіт в порядку, установленому кафедрою. В разі проходження виробничої практики в межах України здобувачі-іноземці додержуються даного Положення.

Після визначення місць проведення практики розпорядженням завідувача кафедри, яке видається на підставі наказу керівника вищого навчального закладу про проведення практики здобувачів, визначається місце та терміни проведення практики; склад студентських груп.

Індивідуальне завдання на виробничу практику розробляється викладачем-керівником і видається кожному здобувачу. Зміст індивідуального завдання повинен враховувати конкретні умови та можливості підприємства (організації, установи), відповідати потребам виробництва, цілям і завданням навчального процесу.

На початку практики здобувачі повинні отримати інструктаж з охорони праці в галузі, ознайомитися з правилами внутрішнього трудового розпорядку підприємства, порядком отримання документації та матеріалів.

Тривалість робочого часу здобувачів під час проходження практики регламентується Кодексом законів про працю України і складає для здобувачів віком від 15 до 16 років 24 години на тиждень, від 16 до 18 років – 36 годин на

тиждень (ст. 51 із змінами, внесеними Законами № 871-12 від 20.03.91, № 3610-12 від 17.11.93, № 263/95 ВР від 05.07.95), від 18 років і старше – не більше 40 годин на тиждень (ст. 50 в редакції Закону № 871-12 від 20.03.91, із змінами, внесеними Законом № 3610-12 від 17.11.93).

Створення умов для успішного проходження практики, систематичний контроль за виконанням програми та календарного графіка покладається на керівників практики від підприємства, організації та вузу.

Під час підготовки до практики та під час її проведення: викладач-керівник:

- видає здобувачам направлення на практику та щоденник практики;
- відслідковує своєчасне прибуття здобувачів до місць практики;
- здійснює контроль за виконанням програми практики та строками її проведення;

- інформує здобувачів про порядок надання звітів про практику;
- бере участь у прийманні звітів здобувачів про практику, на підставі яких оцінюються результати практики здобувачів;
- здає звіти здобувачів про практику на відповідальне зберігання;
- розробляє тематику індивідуальних завдань;
- надає методичну допомогу здобувачам під час виконання ними індивідуальних завдань і збору матеріалів до звіту;
- проводить обов'язкові консультації щодо обробки зібраного матеріалу та його використання для звіту про практику.

Здобувачі при проходженні практики зобов'язані:

- до початку практики одержати від викладача-керівника індивідуальне завдання;
- до початку практики одержати від відповідального за організацію виробничої практики на кафедрі направлення на практику та щоденник практики;
- своєчасно прибути на базу практики;
- після прибуття на місце практики у триденний термін надати відповідальному за організацію виробничої практики на кафедрі повідомлення про прибуття на місце практики;
- у повному обсязі виконати індивідуальне завдання виробничої практики;
- вивчити і суворо дотримуватись правил безпеки життєдіяльності і виробничої санітарії та внутрішнього розпорядку;
- нести відповідальність за виконану роботу;
- своєчасно оформити звітну документацію та скласти залік з практики.

1.3 Тематичний план та тривалість проходження виробничої практики

№ з/п	Зміст практики	Тривалість практики, днів
1	Інструктаж з техніки безпеки і охорони праці	1
2	Характеристика діяльності підприємства, генплану і транспорту підприємства	1
3	Колійний розвиток і шляхи сполучення	1
4	Рухомий склад для перевезення вантажів	1
5	Робота служби руху і організації перевезень	1
6	Характеристика вантажів, які перероблюються на підприємстві, вантажопотоків та пасажиропотоків	1
7	Стан організації вантажної і комерційної роботи	1
8	Організація планування і обліку перевезень	1

9	Технологія та організація вантажних робіт в цілому на підприємстві та по окремих вантажних фронтах, засобів і режимів роботи засобів вантажообробки, методів планування і організації перевезень	1
10	Аналіз транспортно-технологічних схем доставки вантажів	1
11	Основні техніко-економічні показники перевезень вантажів, вивчення питань охорони праці і навколишнього середовища	2
12	Оформлення матеріалів і підготовка звіту з практики	1
13	Одержання характеристики від підприємства і захист звіту на кафедрі	1
	Разом	14

2 ЗМІСТ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

Під час практики, в залежності від того, на якому підприємстві студент проходить практику, він повинен досліджувати різні питання.

При проходженні практики на промисловому підприємстві:

- характеристика підприємства або його ділянки з точки зору вантажних перевезень (вид підприємства, зв'язок вантажопотоків із виробництвом, види зовнішнього та внутрішнього транспорту тощо);

- вид, характеристика та класифікація основних вантажів, що переробляються на підприємстві;

- характеристика пунктів відправлення та приймання вантажів;

- розмір партій вантажів, що прибувають або відправляються (за даними статистичних спостережень);

- режим надходження або відправлення вантажів (інтервали прибуття або відправлення, коефіцієнти нерівномірності, максимальне надходження або відправлення за добу, зміну тощо); ці відомості встановлюються шляхом збору та обробки статистичних даних;

- умови накопичення та зберігання вантажів;

- вид та характеристика транспортних засобів для перевезення вантажів;

- вантажні фронти та засоби вантажопереробки;

- технологія та організація існуючої системи зовнішніх та внутрішніх перевезень на підприємстві;

- характеристика парку транспортних засобів підприємства;

- організація комерційної роботи на підприємстві;

- річні загальні і питомі витрати на перевезення;

- основні техніко-економічні показники процесу перевезень та вантажопереробки;

- стан охорони праці та навколишнього середовища на підприємстві.

При проходженні практики у вантажному транспортному підприємстві:

- характеристика та організаційна структура транспортного підприємства в цілому;

- структура і функції відділу експлуатації транспортного підприємства;

- технічна база та умови проведення технічного обслуговування та ремонту рухомого складу для організації перевезень вантажів;

- техніко-експлуатаційна характеристика парку рухомого складу для організації вантажних перевезень;

- відомості про основних клієнтів підприємства;

- характеристика пунктів відправлення та пунктів призначення вантажів

- документообіг при виконанні вантажних перевезень;

- характеристика та визначення розмірів вантажопотоків;

- характеристика основних маршрутів перевезення вантажів;

- умови та особливості перевезень вантажів;

- розрахунок обсягів перевезень;

- основи розрахунку собівартості перевезення вантажів;
- методи визначення витрат на перевезення та розміру доходів транспортного підприємства;
- стан комерційної та транспортно-експедиторської роботи;
- основні техніко-економічні показники організації перевезень вантажів для даного підприємства;
- річні загальні та питомі витрати на перевезення;
- стан охорони праці та навколишнього середовища на підприємстві.

При проходженні практики у пункті перевалки вантажів:

- характеристика пункту перевалки (порту, вантажного двору);
- характеристика колійного розвитку порту (вантажного двору);
- характеристика та спеціалізація вантажних фронтів;
- вид, характеристика та класифікація основних вантажів, що переробляються у пункті перевалки;
- організація обробки суден, вагонів, автомобільного транспорту у пункті перевалки;
- розмір партій вантажів, що прибувають або відправляються (за даними статистичних спостережень);
- режим надходження або відправлення вантажів (інтервали прибуття або відправлення, коефіцієнти нерівномірності, максимальне надходження або відправлення за певний період часу тощо);
- умови накопичення, зберігання та транспортування вантажів;
- технологія та організація вантажопереробки вантажів;
- документообіг при прийманні та відправленні вантажів;
- організація передачі вантажів з одного виду транспорту на іншій;
- вид та характеристика транспортних засобів для перевезення певних вантажів;
- вантажні фронти та засоби вантажопереробки пункту перевалки;
- організація комерційної роботи у пункті перевалки;
- річні загальні і питомі витрати на переробку вантажів;
- основні техніко-економічні показники процесу перевезень та вантажопереробки;
- стан охорони праці та навколишнього середовища на підприємстві.

Після виконання програми практики на підприємстві відповідно оформлений звіт подається на кафедру для розгляду і допуску до захисту.

3 ВИМОГИ ДО СКЛАДАННЯ ЗВІТУ

Після закінчення практики здобувачі повинні представити письмовий звіт.

Звіт з практики – основний документ, в якому викладаються вичерпні відомості про виконану роботу. Звіт складається у відповідності із завданням керівника, підписується керівником від бази практики, підпис якого скріплюється печаткою бази практики.

Загальні вимоги до звіту про практику:

- чіткість побудови;
- логічна послідовність викладення матеріалу;
- переконлива аргументація;
- стислість та точність формулювань, які виключають можливість суб'єктивного та неоднозначного тлумачення матеріалу;
- конкретність викладення результатів роботи;
- доведення висновків та обґрунтованість рекомендацій.

Звіт має містити:

- титульний аркуш (Додаток А);
- зміст (Додаток Б);
- вступ;
- основний текст звіту (за необхідності поділений на розділи, підрозділи, пункти, підпункти);
- висновки і рекомендації;
- список використаних джерел;
- додатки (якщо є необхідність).

Обов'язково у звіті необхідно навести характеристику підприємства, а саме:

- назва підприємства;
- юридична адреса;
- напрямок діяльності підприємства;
- історична довідка створення підприємства та його функціонування;
- роботи та послуги, які надаються підприємством;
- організаційна структура (зобразити схематично за ієрархією);
- вказати перелік відділів підприємства з функціональними обов'язками та кількістю осіб.
- наявність філій та дочірніх підприємств;
- вказати основних партнерів у роботі;
- надати перелік послуг, що надаються підприємством.

Звіт з практики виконується на аркушах формату А4 рукописним або машинописним способом і оформлюється у відповідності з вимогами до звітів про науково-дослідні роботи, встановленими Державним стандартом України ДСТУ 3008–2015 «Інформація та документація. Звіти у сфері науки й техніки. Структура та правила оформлення».

4 ВИМОГИ ДО ЗВІТУ ПРО ПРАКТИКУ

Орієнтовний обсяг звіту складає – 30-40 сторінок.

Звіт з практики має бути написана українською літературною мовою без зловживання: запозиченими науковими термінами; цитатами зі статей, монографій, підручників та з мережі інтернет. У стислій та чіткій формі розкривати творчий задум роботи, містити аналіз сучасного стану проблеми, методи вирішення завдань роботи, обґрунтування їхньої оптимальності, методики та результати розрахунків, опис проведених експериментів, аналіз їхніх результатів і висновки з них; містити необхідні ілюстрації, ескізи, графіки, діаграми, таблиці, схеми, малюнки та ін. В ній мають бути відсутні загальновідомі положення, зайві описи, виведення складних формул тощо.

Текст виконується в друкованому вигляді на аркушах формату А4 шрифтом Times New Roman чорного кольору прямого накреслення через 1,5 міжрядкові інтервали кеглем 14. За необхідності, допускається виконання окремих елементів роботи (таблиці, рисунки) меншим кеглем та меншим інтервалом.

Текст у звіті з практики необхідно друкувати, залишаючи береги такої ширини: лівий – не менше 2,5 см, правий – не менше 1,0 см, верхній і нижній – не менше 2,0 см.

Відстань від верхнього та нижнього країв сторінки до верхнього та нижнього колонтитулів відповідно має становити 1,25 см для обох колонтитулів.

Абзацний відступ має бути однаковий упродовж усього тексту й дорівнювати п'яти знакам (1,25 – 1,50 см).

Щільність тексту повинна бути однаковою. Не допускається виділення тексту напівжирним, курсивом або використання підкреслення в тексті. Вписувати в текст окремі іншомовні слова, формули, умовні знаки можна чорнилом, тушшю, пастою тільки чорного кольору, водночас щільність вписаного тексту повинна бути наближеною до щільності основного тексту.

Оформлення одиниць виміру в таблицях та рисунках по всьому тексту має здійснюватися однотипно: або відбиваючи комою від попереднього слова (наприклад: «Вантажообіг, тис. т»), або беручи їх у круглі дужки (наприклад: «Вантажообіг (тис. т)»).

Допускається наявність не більше двох виправлень, опісок (помилки) на одній сторінці.

Структурні елементи «ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ», «ДОДАТКИ» не нумерують.

Слово «ЗМІСТ» записується посередині рядка симетрично тексту прописними літерами. Зразок оформлення змісту наведено в Додатку В.

Назви структурних елементів та заголовки розділів записуються прописними літерами. Назви підрозділів, пунктів і підпунктів записуються маленькими літерами, окрім першої прописної. Розривати слова знаком переносу в змісті не рекомендовано.

Текст поділяють на розділи. Розділи можна поділяти на підрозділи й пункти. Пункти (за потреби) поділяють на підпункти. Кожний пункт і підпункт має містити закінчену інформацію.

Заголовки структурних елементів і заголовки розділів розміщують посередині рядка симетрично тексту і друкують прописними літерами без крапки в кінці. Слово «Розділ» не пишуть.

Заголовки підрозділів, пунктів і підпунктів розпочинають з абзацного відступу і друкують маленькими літерами, без крапки в кінці.

Якщо заголовок складається з двох речень, їх розділяють крапкою. Розривати слова знаком переносу у заголовках не допускається.

Розділи звіту з практики починають з нової сторінки.

Відстань від заголовків структурних елементів, заголовків розділів до подальшого тексту (назви підрозділу) має становити два порожніх рядки.

Відстань між назвою підрозділу, приміткою, прикладом та попереднім або подальшим текстом має становити один порожній рядок.

Між назвами пунктів, підпунктів та попереднім або подальшим текстом не має бути відстаней.

У тексті не можна використовувати для одного й того ж поняття різні, але близькі за змістом наукові терміни.

Не можна вживати математичні знаки без цифр, наприклад, « \leq » (менше або дорівнює), « \geq » (більше або дорівнює), «№» (номер), «%» (відсоток); попереду від'ємної величини замість знаку «-» треба писати слово «мінус».

Умовні літерні позначення величин повинні відповідати державним стандартам.

Сторінки звіту з практики нумерують арабськими цифрами, дотримуючись наскрізної нумерації для всього тексту. Номер сторінки проставляють праворуч у верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Ілюстрації і таблиці, розташовані на окремих сторінках, включають у загальну нумерацію.

Кожний розділ і підрозділ (пункт, підпункт) повинні мати порядковий номер і найменування. Інші структурні елементи роботи записують без порядкових номерів.

Розділи повинні мати порядкові номери у межах всієї роботи, вони позначаються арабськими цифрами без крапок, наприклад, 1; 2; 3 тощо.

Підрозділи нумерують в межах кожного розділу. Номер підрозділів включають номери розділу і порядковий номер підрозділу, які поділяють крапкою, наприклад, 1.1, 1.2 тощо. Пункти нумерують в межах кожного підрозділу, наприклад, 1.1.1; 1.1.2 тощо, підпункти – в межах кожного пункту, наприклад 1.1.3.1; 1.1.3.2 тощо. В кінці номера заголовку крапка не ставиться.

Усі графічні матеріали (ескізи, діаграми, графіки, схеми, фотографії, рисунки тощо) повинні мати однаковий підпис «Рисунок».

Рисунок подають одразу після тексту, де вперше посилаються на нього, або якнайближче до нього на наступній сторінці, а за потреби – в додатках до звіту з практики.

Таблиці нумерують наскрізно арабськими цифрами (крім таблиць у додатках) в межах розділу. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, «Таблиця 2.1» – перша таблиця другого розділу.

Таблиці кожного додатка нумерують окремо. Номер таблиці додатка складається з позначення додатка та порядкового номера таблиці в додатку, відокремлених крапкою. Наприклад, «Таблиця В.1 – $\frac{\text{назва таблиці}}{\text{назва таблиці}}$ », тобто перша таблиця додатка В.

Назва таблиці має відображати її зміст, бути конкретною та стислою.

Назву таблиці друкують з великої літери і розміщують над таблицею з абзацного відступу з вирівнюванням по ширині.

Якщо рядки або колонки таблиці виходять за межі формату сторінки, таблицю поділяють на частини, розміщуючи одну частину під іншою або поруч, чи переносять частину таблиці на наступну сторінку. У кожній частині таблиці повторюють її головку та боковик.

У разі поділу таблиці на частини дозволено її головку чи боковик замінити відповідно номерами колонок або рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами в першій частині таблиці. Слово «Таблиця» подають лише один раз над першою частиною таблиці. Над іншими частинами таблиці з абзацного відступу друкують «Продовження таблиці __» або «Кінець таблиці __» без повторення її назви.

Після таблиці має бути один абзацний відступ до наступного тексту (перед таблицею та після її назви відступ не потрібен).

Заголовки колонок таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої літери, якщо вони становлять одне речення із заголовком. Підзаголовки, які мають самостійне значення, подають з великої літери. В кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Переважна форма іменників у заголовках – однина.

Переліки (за потреби) подають у розділах, підрозділах, пунктах і / або підпунктах. Перед переліком ставлять двокрапку (крім пояснювальних переліків на рисунках).

Якщо подають переліки одного рівня підпорядкованості, на які у роботі немає посилань, то перед кожним із переліків ставлять знак «тире». Якщо у звіті є посилання на переліки, підпорядкованість позначають малими літерами української абетки, далі – арабськими цифрами, далі – через знаки «тире». Після цифри або літери певної позиції переліку ставлять круглу дужку.

Приклад:

- а) _____ ;
- б) _____ ;
- 1) _____ ;
- 2) _____ ;
- _____ ;
- _____ ;
- _____ ;
- в) _____ ;

1) _____.

У разі розвиненої та складної ієрархії переліків дозволено користуватися можливостями текстових редакторів автоматичного створення нумерації переліків (наприклад, цифра – літера – тире).

У разі простої ієрархії (один рівень переліку) допускається використання або літер, або цифр, або тире. Не можна використовувати інші маркери – кружечки, галочки тощо.

Приклади:

a) _____ ;
 б) _____ ;
 в) _____ ;
 г) _____ .

1) _____ ;
 2) _____ ;
 3) _____ ;
 4) _____ .
 – _____ ;
 – _____ ;

Текст кожної позиції переліку (літера або цифра з круглою дужкою, тире) треба починати з малої літери з абзацного відступу відносно попереднього рівня підпорядкованості.

Якщо перелік маркується цифрою з крапкою, то кожна позиція такого переліку розпочинається з великої літери і наприкінці ставиться крапка.

Приклад:

1. _____ .
 2. _____ .
 3. _____ .
 4. _____ .

Під час написання звіту з практики здобувач повинен давати посилання на інформаційні джерела, окремі результати з яких наводяться в роботі. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Якщо використовуються відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, інших джерел із великою кількістю сторінок, тоді в посиланні треба точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул із джерела, на яке дано посилання в роботі.

Посилання в тексті на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад: « ... у працях [1]–[7] ... », « ... праці [1], [2, с. 10], [7, с. 234], [10], [57] ... ».

Якщо в тексті потрібно зробити посилання на складову частину та / або цитату відповідного джерела (або на конкретні його сторінки, за необхідності),

можна наводити посилання у виносках, водночас номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком джерел посилання.

Приклад:

цитата в тексті: « ... тільки 36 % респондентів відносять процес створення інформаційного суспільства до пріоритетних [3]¹.».

Відповідний опис у переліку джерел посилання:

3. Пархоменко В. Д. Інформаційна аналітика у сфері науково-технічної діяльності: монографія. К.: УкрІНТЕІ, 2006. 224 с.

У тексті можна робити посилання на структурні елементи звіту з практики та інші джерела. У разі посилання на структурні елементи зазначають відповідно номери розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, позицій переліків, рисунків, формул, рівнянь, таблиць, додатків. Посилаючись, треба використовувати такі вирази: «у розділі 4», «див. 2.1», «відповідно до 2.3.4.1», «(рисунок 1.3)», «відповідно до таблиці 3.2», «згідно з формулою (3.1)», «у рівняннях (1.23) – (1.25)», «(додаток Г)» тощо.

Посилаючись вперше на таблицю та / або рисунок, слова «таблиця» та / або «рисунок» пишуть повністю; при наступному посиланні використовують скорочення «табл.», «рис.» згідно з ДСТУ 3582. Наприклад, «згідно з рис. 1.10», «див. табл. 3.3» тощо.

Якщо рисунок та / або таблицю запозичено з іншого джерела, то авторство підтверджують посиланням на джерело у відповідності з переліком джерел посилання (див. рис. Додатку Ж.3). Такий запис розміщують з абзацного відступу (крапку не ставлять) на відстані в один рядок до наступного тексту (перед ним відступ не потрібен).

Посилаючись на позицію переліку, треба зазначити номер структурного елемента звіту з практики та номер позиції переліку з круглою дужкою, відокремлені комою. Якщо переліки мають кілька рівнів – їх зазначають, наприклад: «відповідно до 2.3.4.1, б), 2)».

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити цитати. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Якщо приміток дві та більше, їх подають після тексту, якого вони стосуються і нумерують арабськими цифрами.

Приклад:

Примітка 1. _____

Примітка 2. _____

Додатки позначають послідовно великими літерами української абетки, крім літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад, ДОДАТОК А, ДОДАТОК Б. Дозволено позначати додатки літерами латинської абетки, крім літер І та О. У разі повного використання літер української і/або латинської абеток дозволено позначати додатки арабськими цифрами.

Один додаток позначають як ДОДАТОК А.

За потреби текст додатків можна поділити на розділи, підрозділи, пункти й підпункти, які треба нумерувати в межах кожного додатка відповідно до загальних вимог щодо нумерації додатків. У цьому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку, наприклад, А.2 – другий розділ додатка А; Г.3.1 – підрозділ 3.1 додатка Г; Д.4.1.2 – пункт 4.1.2 додатка Д; Ж.1.3.3.4 – підпункт 1.3.3.4 додатка Ж.

Рисунки, таблиці, формули та рівняння в тексті додатків треба нумерувати в межах кожного додатка, починаючи з літери, що позначає додаток, наприклад, рисунок Г.3 – третій рисунок додатка Г; таблиця А.2 – друга таблиця додатка А; формула (А.1) – перша формула додатка А.

Якщо в додатку один рисунок, одна таблиця, одна формула чи одне рівняння, їх нумерують, наприклад, рисунок А.1, таблиця Г.1, формула (В.1).

Джерела, які цитують лише в додатках, потрібно розглядати незалежно від тих, які цитують в основній частині звіту з практики. Їх розміщують наприкінці кожного додатка в переліку джерел посилання.

Перелік джерел, на які є посилання в звіті з практики, наводять наприкінці тексту роботи на наступній сторінці, перед додатками.

У переліку джерел посилання бібліографічні описи подають у порядку, за яким джерела вперше згадують у тексті або за алфавітом. Порядкові номери бібліографічних описів у переліку джерел мають відповідати посиланням на них у тексті роботи (номерні посилання).

Джерела, на які є посилання лише в додатку, наводять в окремому переліку, який розміщують наприкінці цього додатка

5 ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ

Після закінчення терміну практики здобувачі звітують про виконання програми та індивідуального завдання.

Форма звітності здобувача за практику – подання звіту та щоденника практики, оцінених і підписаних керівником практики від підприємства (організації, установи).

Звіт разом з щоденником практики подається на рецензування завідувачу лабораторії на кафедрі.

Звіт має містити відомості про виконання здобувачем усіх розділів програми практики та індивідуального завдання, висновки і пропозиції, перелік джерел посилання тощо. Оформлюється звіт за вимогами програми виробничої практики.

Звіт захищається здобувачем керівнику практики, що призначається завідувачем кафедри.

Керівник приймає диференційований залік у здобувачів на останньому тижні проведення практики.

Результати захисту звіту оцінюються в балах за рейтинговою системою.

Оцінка з практики виставляється на підставі характеристики, що надана керівником від підприємства, і якості оформлення та захисту звіту. Ця оцінка враховується нарівні з іншими оцінками, які характеризують успішність здобувача.

Результат заліку за практику вноситься в заліково-екзаменаційну відомість і в залікову книжку здобувача за підписом керівника і враховується стипендіальною комісією при визначенні розміру стипендії разом з його оцінками за результатами підсумкового контролю.

При оцінюванні практики застосовуюся критерії, які наведені в таблиці 5.1 та 5.2.

Таблиця 5.1 – Критерії оцінювання виробничої практики

Вид роботи	Кількість балів
Щоденник	до 20 балів
Звіт з практики:	до 50 балів
Захист звіту з практики	до 30 балів
Загальна сума	100 балів

Таблиця 5.2 – Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
64-74	D	задовільно	
60-63	E		

35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Здобувач, який не виконав програму практики без поважних причини, відраховується з навчального закладу.

Якщо програма практики не виконана здобувачем з поважної причини, то навчальним закладом надається можливість здобувачу проходження практики повторно через рік. Можливість повторного проходження практики через рік, але за власний рахунок, надається і здобувачу який на підсумковому заліку отримав негативну оцінку.

6 ІНСТРУКТАЖ З ОХОРОНИ ПРАЦІ

Здобувачі направлені на проходження практики повинні засвоїти та виконувати наступні правила:

1. Під час прямування до місця практики дотримуватися всіх вимог, які передбачені для пасажирів громадського транспорту.

2. Після прибуття на місце практики здобувач зобов'язаний пройти попередній інструктаж з охорони праці, техніки безпеки і протипожежної безпеки на підприємстві; ознайомитися з особливостями пересування по території підприємства та його виробничими підрозділами.

3. На робочому місці здобувач повинен одержати перший інструктаж з правил техніки безпеки відносно роботи з пристроями, обладнанням та устаткуванням.

4. Категорично забороняється самовільне використання здобувачами будь-яких машин, механізмів і пристроїв, по експлуатації яких він не одержав необхідного інструктажу і допуску до роботи.

5. Здобувач повинен відмовлятися від виконання роботи, по якій він не одержав офіційного оформленого інструктажу з правил техніки безпеки.

6. Здобувач не має права допускати на своє робоче місце сторонніх осіб або ж виконувати роботу за їх проханням.

7. При виявленні несправностей в обладнанні, механізмі або устаткуванні, які загрожують здоров'ю оточуючих, необхідно повідомити про це керівника практики від підприємства, а потім керівника практики від університету, незалежно від того, чи були прийняті заходи по усуненню несправностей.

8. При найменшій травмі, навіть при незначній здобувач зобов'язаний звернутися в медпункт і повідомити про це керівника практики.

9. Під час проходження практики здобувач повинен приділяти особливу увагу неухильному виконанню правил дорожнього руху з урахуванням особливостей поїздки на підприємство і в зворотному напрямку (незнайоме місто, пікові перевантаження транспорту, поїздки в нічний час тощо)

7 РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Обов'язкова література

1. Аксютин, Л.Р. Грузовой план судна.– Одесса: ЛАТСТАР, 1999.– 140 с.
2. Зеркалов Д.В. Транспорт України. Довідник у двох книгах. Книга перша. К.: Основа, 2002. 416 с.
3. Технология перевозки грузов морем. В 2 ч./ В.Г. Андриенков, А.В. Самохвалов.– Новороссийск: НГМА, 2002.
4. Шкурко Є.Л., Матвейчик М.О. Вплив функціонування МГЕС на розвиток річкової логістики /Є.Л.Шкурко, М.О.Матвейчик// Транспорт і логістика: проблеми та рішення: зб. наукових праць за матеріалами VIII-ї Міжн. науково-практичної конференції Сєверодонецьк – Одеса – Вільнюс – Київ, 23-25 травня 2018 року / Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля, Одеський національний морський університет. – Одеса: КУПРІЄНКО СВ, 2018. – с. с.63-65. Шкурко Є.Л. Стратегії розвитку морських портів України./Є.Л.Шкурко// Збірник тез 20-ої науково-методичної конференції викладачів, аспірантів та студентів, (Київ, 29-31 березня 2016 р.). – К.: КДАВТ, 2016. – С. 73.
5. Шкурко Є.Л. Перспективи річкових перевезень в Україні /Є.Л.Шкурко// Всеукраїнська науково-практична Інтернет конференція «Логістика майбутнього: ефективні рішення для торгівлі». – Київ: КНТЕУ, 2019. – с.99-101
6. Шкурко Є.Л. Стратегії розвитку морських портів України./Є.Л.Шкурко// Збірник тез 20-ої науково-методичної конференції викладачів, аспірантів та студентів, (Київ, 29-31 березня 2016 р.). – К.: КДАВТ, 2016. – С. 73.
7. Яцківський Л.Ю., Зеркалов Д.В. Загальний курс транспорту: Навчальний посібник. Книга 1. К.: Арістей, 2007. 544 с.

Додаткова література

Обов'язкова

1. Закон України «Про транспорт»//Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, №51, ст.446 URL: <http://zakon4rada.gov.ua/laws/show/232/94-%D0%B2%D1%80>.
2. Петров Л. В., Васильєв В. В. Організація та технологія робіт в порту. Київ: Дідактика. 2018 рік. 240 с.
3. Близнюк О. О., Маслов В. М. Портова інфраструктура. Київ: Наукова думка. 2019 рік. 320 с.
4. Шелест В. В., Кравченко М. М., Костюк О. О. Портова інфраструктура: технічні засоби і технології роботи. Київ: «Кондор». 2020. 224 с.
5. Васильєв В. В., Поліщук О. О., Терещенко О. О. Організація роботи порту. Київ: «Дідактика». 2021. 192 с.

Додаткова

1. Курганова О. М., Ісаєва В. В., Вакуленко С. Ю. Організація

навантажувальних та розвантажувальних робіт в портах. Одеса: «Морський світ», 2018, 340 с.

2. Шараєва І. В. Організація та технологія навантажувально-розвантажувальних робіт на складах. Київ: «КНЕУ», 2009 рік, 256 с.

3. Скрипниченко Ю. І., Горошко Н. О. Планування діяльності транспортного комплексу: Методичні рекомендації до виконання практичних занять для студентів денної форми навчання напряму підготовки 0701 Транспортні технології. Дніпропетровськ: Державний ВНЗ «НГУ», 2012. 53 с. Режим доступу: <https://cutt.ly/yPQJ9ZP>.

4. Краснов І. В. Портова інфраструктура: організація, управління, розвиток. Київ: «Кондор». 2021. 288 с.

5. Харченко В. І., Савченко О. В., Мартинюк А. Ю. Портова інфраструктура: будівництво та реконструкція. Київ: «Кондор». 2019. 328 с.

6. Воронов І. Г. Організація діяльності морського порту. Київ: «Кондор», 2020. 184 с.

7. Савченко О. В., Харченко В. І., Голубев В. В. Морський порт: технології інфраструктури. Київ: «Видавничий дім «Слово»», 2018, 192 с.

8. Шульга С. М., Євтух О. В. Порти Чорного моря: транспортні коридори та логістика. Київ: «Кондор», 2021 рік. 192 с.

9. Будник В. А., Шкурко Є. Л. Контролінг тарифів на перевалку вантажів у морських портах України. – Харків: Проблеми економіки, - 2014.

10. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Порівняльна характеристика контейнерної індустрії України та країн Чорномор'я /Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик// VI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та молодих вчених «Проблеми і перспективи розвитку транспорту»: Збірник тез доповідей. – Одеса: ОНМУ, 2017. – с. 63 – 65.

11. Шкурко Є. Л., Іванова О. Ю. Інвестиційно-інноваційний розвиток суднобудування в портах Європи / Є. Л. Шкурко, Іванова О. Ю.// Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів і молодих вчених «Шевченківська весна». Секція «Актуальні проблеми міжнародних фінансів». – Київ: КНУ ім. Тараса Шевченка, КІМО, 2017. – с. 35-37.

12. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Напрямки удосконалення міжнародних вантажних перевезень із застосуванням термінальних технологій /Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик // Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів і молодих вчених «Шевченківська весна». Секція «Актуальні проблеми міжнародних фінансів». – Київ: КНУ ім. Тараса Шевченка, КІМО, 2017. – с. 71-72.

13. Шкурко Є. Л., Титаренко К. В. Розвиток співробітництва ЄС та України в сфері транспортної політики / Є. Л. Шкурко, К. В. Титаренко // Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів і молодих вчених «Шевченківська весна». Секція «Актуальні проблеми міжнародних фінансів». – Київ: КНУ ім. Тараса Шевченка, КІМО, 2017. – с. 92-93.

14. Шкурко Є. Л., Ярош В. О. Актуальні проблеми безпеки судноплавства / Є. Л. Шкурко, В. О. Ярош// Збірник наукових праць за

матеріалами Науково-методичної конференції ДУІТ. – Київ: ДУІТ, 2018. – с. 497-500.

15. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Міжнародний досвід контейнерних перевезень на прикладі морських портів США / Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик // Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми міжнародних відносин», Збірник тез доповідей. – Київ: КІМО КНУ імені Тараса Шевченка, 2017. – с. 69 – 70.

16. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Основні параметри конкурентоспроможності порту Чорноморськ в рамках транспортно-логістичного проекту «Один пояс, один шлях»/ Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик// Збірник наукових праць ІХ-ої Міжнародної науково-практичної конференції «ТРАНСПОРТ І ЛОГІСТИКА: ПРОБЛЕМИ ТА РІШЕННЯ» Сєвєродонецьк – Одеса – Вільнюс – Київ, 22-24 травня 2019 року / Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля, Одеський національний морський університет. – Одеса: КУПРІЄНКО СВ, 2019. – с.190-193.

17. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Міжнародний досвід впровадження інноваційних джерел палива на морському транспорті / Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик// Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів і молодих вчених «Шевченківська весна». Секція «Актуальні проблеми міжнародних фінансів». – Київ: КНУ ім. Тараса Шевченка, КІМО, 2019. – с. 76-78

18. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Вітчизняний досвід функціонування портів-хабів/ Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик // Збірник наукових праць VII-ої Всеукраїнської науково-практичної конференції «ТРАНСПОРТНИЙ КОМПЛЕКС УКРАЇНИ: УМОВИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ» (СЕРІЯ «ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ, ЕКОНОМІКИ, ЕКОЛОГІЇ ТА ПРАВА ЩОДО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ) Одеса – 2-3 травня 2019 року / ОНМУ, ННІМБ, АМПУ, АСУ та ін.. – Одеса: ОНМУ, 2019. – с.100-103.

19. Шкурко Є. Л. Підвищення ефективності зернових перевезень за рахунок поповнення рухомого складу / Є. Л. Шкурко// Збірник тез науково-практичної конференції студентів, аспірантів і викладачів ДУІТ. – Київ, 2019 – с. 627 – 629.

20. Шкурко Є. Л., Матвейчик М. О. Шляхи підвищення конкурентоспроможності порту Чорноморськ/ Є. Л. Шкурко, М. О. Матвейчик// Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «ВОДНИЙ ТРАНСПОРТ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ» 16-17 травня м. Київ. – Київ, 2019 – с. 290 – 292.

21. Шкурко Є. Л. Перспективи розвитку річкового сполучення Україна – Білорусь / Є. Л. Шкурко// Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «ВОДНИЙ ТРАНСПОРТ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ» 16-17 травня м. Київ. – Київ, 2019 – с. 311 – 313.

22. Шкурко Є. Л., Алексеева О. О. Оновлення портофлоту в українських портах/ Збірник наукових праць за матеріалами Науково-методичної конференції ДУІТ. Київ: ДУІТ, 2020. С. 583-584

23. Шкурко Є. Л., Юрцева О. С. Проблеми та перспективи розвитку морських контейнерних перевезень в період пандеміологічної ситуації у світі/ X всеукраїнська науково-практична конференція студентів та молодих вчених «Проблеми і перспективи розвитку транспорту». Збірник тез доповідей. Одеса: Вид-во ОНМУ, 2021. с. 86-88.

24. Шкурко Є. Л., Лисенко О. Д. Екологічні проблеми у світовому судноплаванні/ X всеукраїнська науково-практична конференція студентів та молодих вчених «Проблеми і перспективи розвитку транспорту». Збірник тез доповідей. Одеса: Вид-во ОНМУ, 2021. с. 92-95.

25. Ye. Shkurko. Prospects of application of blockchain technologies in the port industry of Ukraine/International scientific practical conference DEVELOPMENT OF HIGHER EDUCATION IN THE TRANSPORT SECTOR SEEKING TO INCREASE MARITIME, LAND AND AIR TRANSPORTATION IMPACT ON COUNTRY'S ECONOMICS. Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB). Lithuanian Maritime Academy, Klaipeda (21.01.2021), 2021, p. 130-137.

26. Шкурко Є. Л., Невідім Є. О. Тенденції розвитку зернових терміналів у світі/ Збірник наукових праць за матеріалами Науково-методичної конференції ДУІТ. Київ: ДУІТ, 2021. С. 402-403.

27. Шкурко Є. Л., Лисенко О. Д. Сучасний стан круїзних перевезень в Україні/ Збірник наукових праць за матеріалами Науково-методичної конференції ДУІТ. Київ: ДУІТ, 2021. С. 397-398.

28. Шкурко Є. Л., Юрцева О. Ю. Перспективи розвитку виробництва морських контейнерів у світі/ Збірник наукових праць за матеріалами Науково-методичної конференції ДУІТ. Київ: ДУІТ, 2021. С. 395-396.

29. Шкурко Є. Л., Поліщук А. С. Логістичний потенціал розвитку світових портових хабів/ Збірник наукових праць за матеріалами Науково-методичної конференції ДУІТ. Київ: ДУІТ, 2021. С. 393-395.

30. Шкурко Є. Л., Безклубна Н. Л., Юрцева О. С. Аналіз сучасного стану та тенденцій розвитку ринку перевезень тарно-штучних вантажів в Україні. Журнал «Науковий огляд». №1(81). Київ. 2022. С. 6-17.

31. Петренко О. І., Шкурко Є. Л., Потаповська М. О. Можливості застосування кластерного підходу до організації мультимодальних перевезень. Збірник наукових праць Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». №1(57). Київ. 2022. <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2022-1-7874>

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

1. Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України / Офіційний веб-сайт. URL: <http://www.asmap.org.ua>.

2. Верховна Рада України / Офіційний веб-сайт. URL: <https://www.rada.gov.ua>.
3. Державна служба України з безпеки на транспорті / Офіційний веб-сайт. URL: <https://www.dsbt.gov.ua>.
4. Міністерство інфраструктури України / Офіційний веб-сайт. URL: <https://mtu.gov.ua>.
5. Офіційний веб-сайт Укрзалізниці. URL: <https://www.uz.gov.ua>.
6. Порти України. URL: <https://ports.ua>.
7. Адміністрація морських портів України/Офіційний веб-сайт. URL: <http://www.uspa.gov.ua>.
8. Державне підприємство обслуговування повітряного руху України/Офіційний веб-сайт. URL: <https://uksatse.ua>.
9. Міністерство енергетики України/Офіційний веб-сайт. URL: <http://mpe.kmu.gov.ua>.
10. Оновлена транспортна стратегія України. Напрямки політики на період до 2030 року. URL: https://mtu.gov.ua/files/strategy_ukr.pdf.
11. Міжнародний морський журнал «Судноплавство». URL: <https://ua.sudohodstvo.org/>
12. Галузеве видання для спеціалістів залізничного транспорту «Railway Expo. International project».
13. Інформаційний сервіс «Вантажні перевезення в Україні». URL: <https://ukrvantage.com/>
14. АРТ-ПОРТ. Комплекс галузевих рішень. URL: <http://artport.pro>.

Розробник

ст. викладач кафедри БЛТТ

Є.Л. Шкурко

**ДОДАТКИ
ДОДАТОК А
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ**

ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ, ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
Кафедра бізнес-логістики та транспортних технологій

ЗВІТ З ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

галузь знань 27 «Транспорт»

спеціальність 275 «Транспортні технології (на морському та річковому
транспорті)»

ОПП 275.01 «Транспортні технології (на морському та річковому
транспорті)»

денна форма навчання

Місце проходження практики:

Керівник практики від університету:

Здобувач (ка)

Група _____

Курс _____

Оцінка _____

Київ – 20__ р.

ДОДАТОК Б

Приклад оформлення змісту звіту з практики

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
1 ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА ПРАКТИКИ	5
1.1 Характеристика ПрАТ «Київський річковий порт» та історія його розвитку.....	5
1.2 Характеристика генплану і транспорту ПрАТ «Київський річковий порт»	8
1.3 Організація транспортного обслуговування на ПрАТ «Київський річковий порт».....	10
1.4 Характеристика парку транспортних засобів для організації перевезень заданих вантажів	12
1.5 Характеристика та організація складського господарства	14
1.6 Транспортна характеристика вантажів, що переробляються на ПрАТ «Київський річковий порт».....	16
1.7 Статистичні дані з прибуття та відправлення вантажів, що переробляються на ПрАТ «Київський річковий порт», вантажопотоки...	18
1.8 Організація навантажувально-розвантажувальних і транспортно-складських робіт на ПрАТ «Київський річковий порт» (по вантажних фронтах).....	20
1.9 Умови організації перевезень заданих вантажів.....	23
1.10 Техніко-економічні показники технологічного процесу вантажопереробки та перевезення.....	25
2 ЗАХОДИ З ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	30

3	РОЗРОБКА ПРОПОЗИЦІЙ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ	
	ДІЯЛЬНОСТІ ПРАТ «КИЇВСЬКИЙ РІЧКОВИЙ ПОРТ»	34
	ВИСНОВКИ.....	38
	ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ.....	41
	ДОДАТКИ.....	43

ДОДАТОК В

Зразки оформлення графічних матеріалів та таблиць

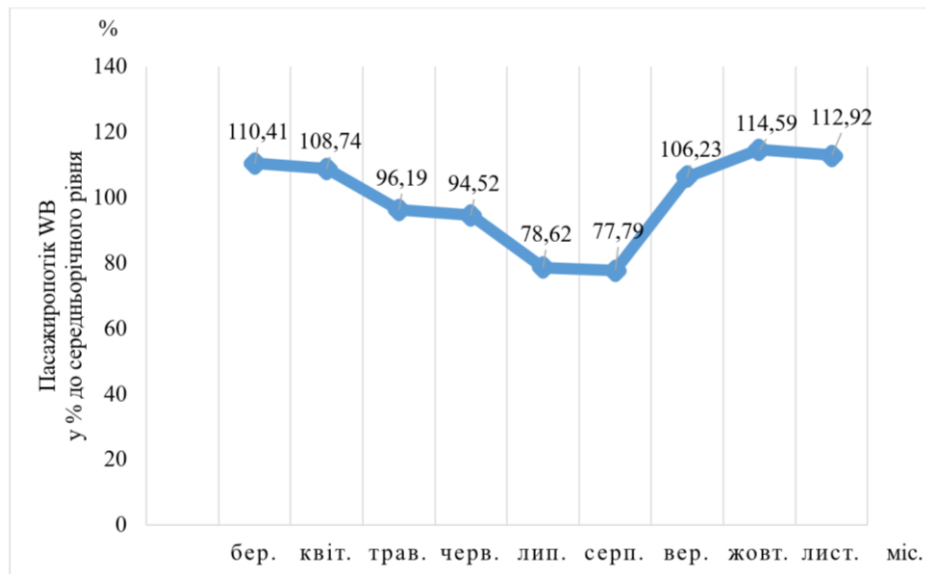

Рисунок В.1 – Сезонна хвиля пасажиропотоку маршрутних перевезень WB

Джерело: розраховано автором

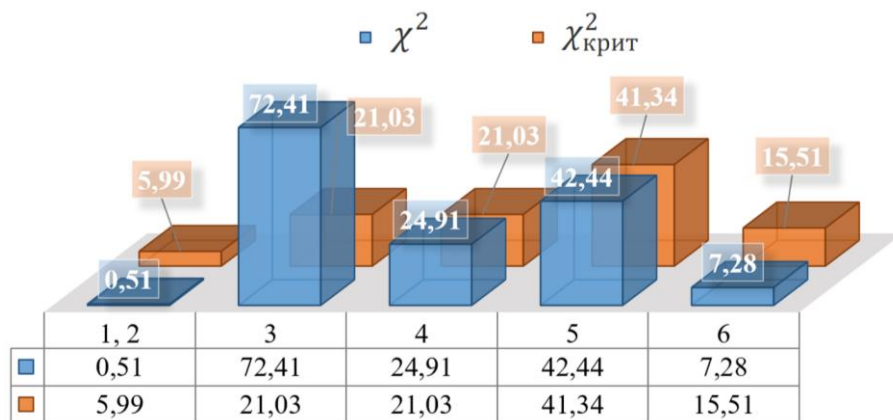

Рисунок В.2 – Узгодженість думок респондентів за критерієм Пірсона

Джерело: розраховано автором

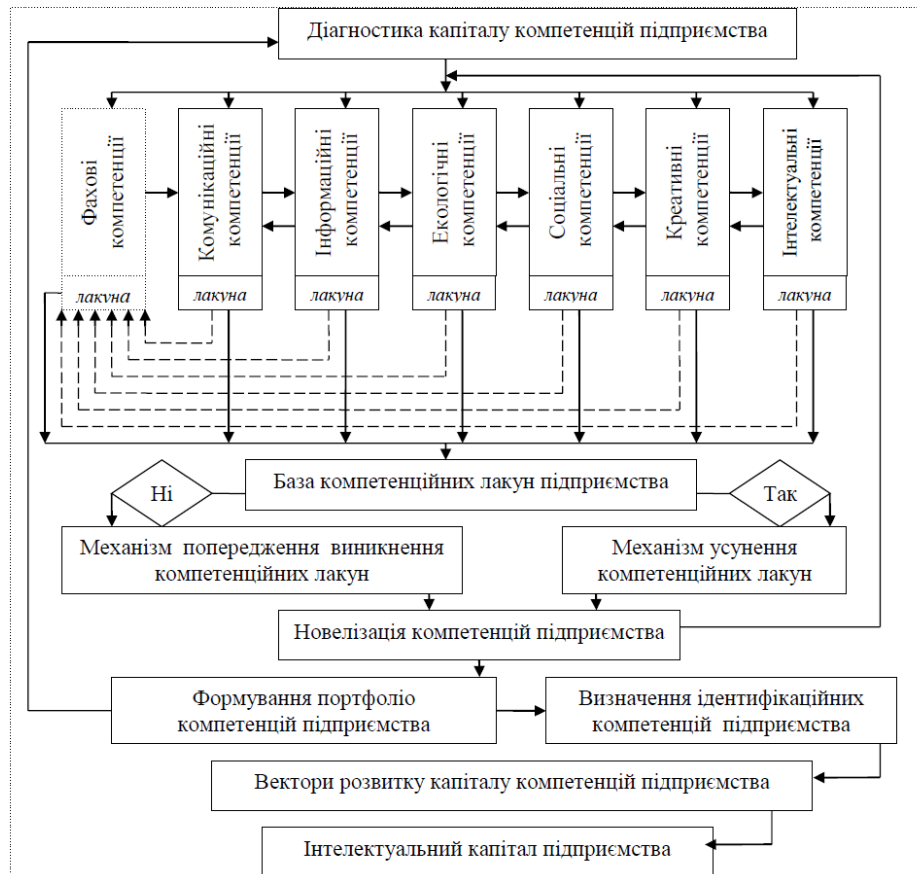

Рисунок В.3 – Інтерактивна модель реалізації компетентнісного підходу в розвитку інтелектуального капіталу підприємства
Джерело: [В.1]

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ

В.1. Собко О. М. Теоретико-методологічні домінанти розвитку інтелектуального капіталу в процесі креації вартості підприємства: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.04 / Тернопільський нац-й екон-й ун-т Мін-ства освіти і науки України. Тернопіль, 2017. 36 с.